

N:o 1.

Ank. till Riksd. kansli den 18 Mars 1909, kl. 3 e. m.

Sammanatta bevillnings- och lagutskottets betänkande i anledning af väckta motioner om ändring af gällande bestämmelser rörande utskänkning af brännvin, vin och öl å passagerarefartyg.

I tvenne inom Andra Kammaren väckta motioner, hvilka för förberedande behandling öfverlämnats till sammansatta bevillnings- och lagutskottet, har herr *J. Byström* jämte två af kammarens ledamöter föreslagit vissa ändringar i gällande bestämmelser angående utskänkning å passagerarefartyg.

Sålunda hafva herr Byström och hans medmotionärer i motion n:o 178 anført:

»Från många håll klagas öfver det myckna rusdrycksförtärande, som sker på ångbåtarna. I all synnerhet är detta fallet i fråga om de ångbåtar, som ombesörja skärgårdstrafiken. Då nuvarande bestämmelser om möjlighet för passagerarefartyg att erhålla rättighet att få hafva utskänkning antogs 1905, var det ock många röster, som höjdes däremot.

Bäst vore, om rusdrycksutskänkningen blefve helt och hållet förbjuden på dessa båtar. Det vore till nytta för båtens personal och passagerare och till gagn för befolkningen å orter, där båt har tilläggsplass. Nu torde detta i allmänhet ej låta sig göra, men någon inskränkning i fråga om lämnande af utskänkingsrättigheter bör kunna ske, och i alla händelser böra kommuner, som beröras af

båttrafiken, hafva samma rätt i fråga om utskänkingsrättigheters beviljande å båtar som de hafva i fråga om annan rusdrycksutskänkning eller försäljning. Därför böra ungefär samma bestämmelser också blifva gällande för utskänkning å båtar.

På grund af hvad vi nu anfört hemställes, att Riksdagen ville besluta, att kungl. förordningen angående försäljning af brännvin den 9 juni 1905 § 16 mom. 3 må få följande lydelse:

Rättighet till utskänkning å passagerarefartyg må på ansökning kunna medgifvas af Konungens befallningshafvande i det län, hvarest fartygets rederi har sitt säte, dock först sedan kommunalstämmorna i de kommuner, som beröras af ifrågavarande ångbåtstrafik, hörts och till öfvervägande antal gifvit sitt bifall till dylik ansökan. Sådan utskänkning må endast äga rum till förtäring ombord å fartyget och må, under det fartyget ligger i hamn eller vid land, allenast ske till besättningen och till dem, som i fartygets restaurationslokal intaga måltid.»

*Motion II:
179.*

Vidare hafva motionärerna i motion n:o 179, under återopande af här ofvan intagna motivering, hemställt, »att Riksdagen ville besluta, att Kungl. Maj:ts förordning angående försäljning af vin och öl den 9 juni 1905 § 9 mom. 2 må få följande lydelse:

Rättighet till utskänkning å passagerarefartyg må på ansökning kunna medgifvas af Konungens befallningshafvande i det län, hvarest fartygets rederi har sitt säte, dock först sedan kommunalstämmorna i de kommuner, som beröras af ifrågavarande ångbåtstrafik, hörts och till öfvervägande antal gifvit sitt bifall till dylik ansökan. Sådan utskänkning må endast äga rum till förtäring ombord å fartyget och må, under det fartyget ligger i hamn eller vid land, allenast ske till besättningen och till dem, som i fartygets restaurationslokal intaga måltid.»

Utskottet.

Det torde vara obestriddigt, att den utskänkingsrätt å passagerarefartyg, hvarom här är fråga, föranledt missbruk och olägenheter på en mängd orter i landet. Det vore därför utan tvifvel önskvärdt, om sådana bestämmelser i ämnet kunde träffas, att förevarande utskänkingsrätt såväl i möjligaste mån inskränktes, som ock omgärdades med ytterligare garantier mot missbruk. Emellertid möta stora svårigheter att härutinnan vinna praktiska och effektiva bestämmelser. Det af motionärerna framlagda förslag till ändring af ifrågavarande lagrum lär ej heller vara ägnadt att förebygga de olägenheter, hvarmed denna utskänkingsrätt visat sig flerstades

vara förknippad. Förslaget synes också näppeligen kunna genomföras på alla orter och ångbåtslinjer, till exempel med afseende å passagerarfartyg i kusttrafik på längre sträckor, och det lämpar sig således ej, praktiskt taget, till lagstadgande.

Då det ligger i vederbörande Konungens befallningshafvandes makt att vid meddelande af tillstånd till utskänkingsrättigheter af ifrågavarande slag fästa de inskränkningar, som kunna anses nödiga, är det att antaga, att Konungens befallningshafvande skola låta sig angeläget vara att omgärda dylika tillstånd med de restriktioner, som efter olika orters förhållanden pröfvas nödiga och lämpliga. För fartyg, som trafikera allenast kortare sträckor, synas utskänkingsrättigheter af ifrågavarande art kunna i allmänhet undvaras.

I följd af hvad sålunda anförts, hemställer utskottet,

1:o) att förevarande motion, n:o 178, om ändrad lydelse af 16 § 3 mom. i förordningen angående försäljning af brännvin den 9 juni 1905 icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda; samt

2:o) att förevarande motion, n:o 179, om ändrad lydelse af 9 § 2 mom. i förordningen angående försäljning af vin och öl den 9 juni 1905 icke heller måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 18 mars 1909.

På sammansatta bevillnings- och lagutskottets vägnar:

NILS TROLLE.
